

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

БЕОГРАД, МАРТ 2006. ГОДИНЕ

ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
НОВИ БЕОГРАД

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ГОДИНА XVII БРОЈ 2518

СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ УБИЈЕН У ХАГУ!

Српска радикална странка изражава најискреније саучешће породици Слободана Милошевића, свим грађанима Србије и целокупном српском народу због трагичне смрти некадашњег председника Србије и Савезне Републике Југославије.

Српски радикали констатују да је Хашки трибунал уз помоћ домаћих сатрапа убио Слободана Милошевића. Тужилаштво и лажне судије Хашког трибунала носе највећу одговорност за његову смрт.

После убиства Слободана Милошевића у Србији више ништа неће бити исто. Српска радикална странка обећава грађанима Србије да више неће дозволити малтретирање породица, а и свих српских родољуба које су до сада чинили и Борис Тадић, и Вук Драшковић, и челници Владе Србије и окупационе медијске експозитуре у нашој земљи.

Александар Вучић: Српски радикали огорчени понашањем власти

Српска радикална странка је огорчена понашањем председника Републике Србије, Бориса Тадића, који је показао да је мали човек, лош мали човек, спреман за велика недела. Показао је какви су лицемери у питању и какви нељуди управљају Србијом. Данас у Скупштини Војводине нису дозволили чак ни минут ћутања. Јер су то они исти који су нам забрањивали да их питамо одакле им пола милиона евра, а неће ни минут ћутања човеку да одрже, неће да устану? Док су стајали посланици Српске радикалне странке и Социјалистичке партије Србије, они су седели у својим клупама и добацивали. Ово је покушај режима да не дозволи својим неистомисљеницима да буду сахрањени у својој земљи и у нашем Београду. Замислите докле смо ми дошли, да ви имате, да онај тужни и несрећни Ненад Богдановић, да он каже да не може Слободан Милошевић негде да се сахрани. Тачно човек да умре од муке.

Овде нема никакве политичке заоставштине и не знам какве политичке борбе, како то неки медији злурадо и јадно покушавају да говоре. Овде је реч само о покушају да сачувамо Србију, оно мало поноса и образа, јер је Милошевић последњих пет година свог живота провео у Хашком казамату, бранећи Србију, бранећи наш народ, показујући и доказујући да Србија није крива за оно што се збивало на просторима бивше Југославије, и за то заслужује највје поштовање свих у овој земљи.

Ми питамо да ли се то можда Борис Тадић и њихови прљави медији, а не зна се који је прљавији, посебно од електронских, предводи их Б92 наравно, а не заостају ни Пинк ни РТС, ни остали. Јесу ли се то уплашили броја људи на сахрани у Београду? Јер су се то уплашили можда да се види колико ће људи да дође да ода почаст, последњу пошту Слободану Милошевићу? Јер их то брине? Па зато хоће да буде сахрањен у Москви? Зато малтретирају

Убијен јер је бранио Србију

породицу. Па, нема Мира Марковић шесто хиљада евра да плати као неки други, за које не смете ни да питате ни како ни шта, зато што ће да вам кажу да сте злочинац и зликовац. Све се открило, све се видело.

Показало се, они који су највише причали о тобоже пристојности, васпитању, како не би смело да се прихвата примитиван речник неких. Је ли то величанствен речник – „гореће у паклу Слободан Милошевић“. Је ли то то? Пре него што је човек сахрањен. Је ли то демократска Србија? „Гореће у паклу, не дамо му да буде сахрањен, не може уз државне почести, ја сам наредио да не могу топовске салве, ја сам ово, ја сам оно“. То је демократска Србија? То је Србија малих људи. Србија малих политичара. Али пре свега, као што сам рекао, малих и лоших људи који су као муљ испливали у једном историјском тренутку у овој земљи.

Иживљавање над мајком палог војника

Да је Демократска странка организација која доследно негује антинационалну политику, српска јавност одавно зна. Ипак, да у свом бестидном антидржавном пројекту иду дотле да представници њихове локални власти малтретирају чак и мајке палих војника, много је па и ако је од ДС-а. Управо такав срамни чин направиле су новобеоградске демократе, које на несрећу грађана најбројније београдске општине, у њој врше власт. Наиме, Девла Бојанић, мајка палог војника Југословенске Народне Армије Бранка Бојанића, који је зликовачки

Општинска власт малтретира мајку палог војника

убијен на одслужењу војног рока у Словенији 1991. године, имала је легитимацију за бесплатан превоз у возилима ГСП Београд, као родитељ палог борца. Власт Демократске странке је одлучила да јој то право ускрати, и да јој од 01.01.2006. године укину повластицу! Скандал су још зачинили упутивши госпођу Бојанић, која је пензионер, да узме карту са попустом, јер више „не испуњава услове за остваривање права на бесплатан превоз“!

У ситуацији када пензионери једва састављају крај са крајем, уз чињеницу да је госпођа Бојанић изгубила сина када је отпочео крвави распад СФРЈ-а, функционери Демократске странке и Општине Нови Београд су посегли за иживљавањем над људима који су одгајили јунаке.

Српска радикална странка зато има обавезу да овакву нељудску власт на Новом Београду што пре смени и да људима као што је госпођа Девла Бојанић омогући да несметано користе елементарна права која заслужују.

Вандализам и немар власти

Споменик подигнут за 8 000 родољуба, доведених из логора Старо сајмиште и Бањица и мучки стрељаних од стране немачких окупатора, а који се налазе измађу Старог бежанијског гробља и улице Недељка Гвозденовића изгледа да више никог од представника власти Демократске странке не занима.

Спомен обележје потпуно је исцртано графитима, обрасло је шипражијем и драчом, а у непосредној близини налази се велики број разбијених флаша, бачених картона и папира, као и разног другог смећа.

Непоштовање родољуба Србије

Да ли је ово начин да се поштује сећање на невине жртве, на људе који су положили свој живот како би будуће генерације живе слободно?

Невоље станара блокова 71 и 72 у улици др Ивана Рибара

Депонија озбиљно угрожава људе

Станари у улици др Ивана Рибара, блок 71, као и станари неколико суседних новобеоградских блокова, већ пет година воде борбу како би се уклонила велика депонија у њиховом непосредном окружењу, као и сезонска амброзија, што озбиљно угрожава здравље овдашњих становника, нарочито деце.

Све је некако почело 2000. године, када су становници у улици др Рибара приметили чести долазак камиона са старим гумама и другим свакојаким отпадом, па је сваким даном расла депонија која је озбиљно опомињала на последице.

Од 2000. до 2004. године становници овога насеља су небројено пута реаговали код надлежних институција и органа, али је свако себе проглашавао ненадлежним, чак и Министарство за екологију. О општинским властима Новог Београда и да се не говори.

Нова туристичка дестинација у Новом Београду

Од свих позваних да дођу на лице места, одазвали су се, истине ради, само ватрогасци, док је Комунална инспекција саветовала грађане да сами пријаве долазак камиона са отпадом, што су станари и чинили, али се њиховим позивом све завршило, јер нико није реаговао. Имају надлежни ваљда, преча посла од депоније која угрожава живот хиљаде људи-пре свега, деце.

Грађани улице др Ивана Рибара били су упорни у доказивању катастрофе која им прети, па су у априлу месецу 2004. године у поноћ довели телевизијске камере да сниме паљење више од 200 гума. На жалост, Министарство за екологију поводом овог случаја изјавило је да није надлежно, али је прилог, објављен на телевизији, ипак утицао да се после 2-3 дана на депонији појави неколико камиона „Београд пута“ и „Зеленила“, који су практично само разгрнули отпад - да би у штампаним медијима објавили како су очистили депонију и ставили гвоздене стубиће, што наравно, није истина.

Депонија „Монт Еверест“

Од ове наводне интервенције станари су депонију још више држали на оку, како због даљег доласка камиона са отпадом, тако и због све распрострањенијег присуства амброзије на овом неуређеном терену, која озбиљно прети алергијом већини становништва овога краја, а посебно деци.

Како су грађани били упорни да се супротставе ширењу депоније готово у срцу Новог Београда, надлежни су били приморани да распишу тендер за посао око сређивања поменутог терена. На тендеру је тај посао добила фирма „Коцић“ са Миљаковца, али су камиони и даље овде свакодневно довлачили разноврзни отпад, због чега је „Коцић“ грађанима отказао „услугу“.

На место „Коцића“ преко тендера долази друга фирма да отклони депонију, али и она не успева да изврши задатак и спасе грађане од великог зла. И даље овде свакодневно долази 20 до 30 камиона да оставе отпад.

Већу количину отпада, највећим делом старих гума, довукао је 24. фебруара ове године камион „Енергопројекта – Нискоградња“, марке мерцедес. Знајући да се гуме углавном пале рано ујутру, један број станара је у 6 сати био на лицу места, како би жалосно посматрао последице паљења гума, иза чега је куљао дим, допирући не само до станара блока 71, већ и до блокова 72, 61, 62 и 45.

И овога пута су о конкретном прекршају обавештени сви надлежни. На жалост, поново су се појавили само ватрогасци, који су гасили запаљене гуме и касније полиција, која је могла само да констатује чињенично стање.

Због свега изнетог, грађани-станари у улици др Ивана Рибара као и станари блока 71, само су принуђени да констатују како локалну општинску, градску, али ни републичку власт уопште не интересују њихови проблеми, али су врло заинтересовани када треба одржати седнице на којима се повећавају плате функционера на астрономске износе. Толико о поштењу и моралу.

Како градска власт брине о грађанима

Преко ноћи породица остала без посла

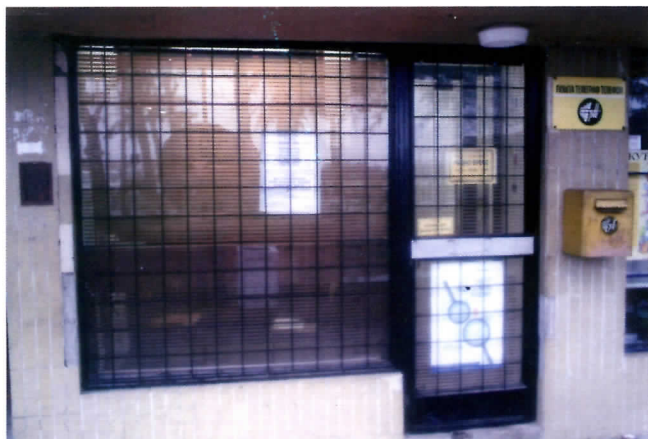
Све до 30. јануара месеца ове године, једна четворочлана породица, издржавала се радећи поштено у киоску - фирми „Лија“, код Студенског града. За рад у овом киоску, који, узгред речено, постоји, на истом месту, још од 1965. године, постоји уредна документација - на основу којих је и подигнут кредит код Про кредит банке у износу од 3000 евра, како би се развила продаја.

Међутим, за градске власти овај мали киоск и породица која је само желела да живи од свог поштеног рада, нису били интересантни и атрактивни, јер ко још од градских и општинских челника мисли на обичне грађане и њихово основно право: право да раде и живе од свог рада.

Општинску и градску власт интересују само велики, халапљиви и они који су спремни да понуде више, али у њихове приватне џепове. Зато је, ваљда, 30. јануара ове године киоск „Лија“ код Студентског града скоро преко ноћи порушен, након чега је четворочлана породица остала без посла и хлеба.

Ко то жели да „укине“ Ледине?

Станари који већ 45 година живе у насељу Ледине у Новом Београду остали су почетком 2006. године без поште. Ово насеље, још 70-тих година прошлог века, са дупло мањим бројем становника него што их има данас, добило је зграду

Решетке на пошти од сада стално „решење“?

ОСНОВНИ ЦИЉЕВИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НОВОМ БЕОГРАДУ

1. Власт без корупције и криминала.
2. Општина као сервис грађана.
3. Нове инвестиције и економски напредак Новог Београда.
4. Брига о пензионерима и њиховом стандарду.
5. Стварање динамичног пословног окружења за бољу будућност младих људи.

поште, како би се реалне потребе грађана што боље задовољиле. После 30 године становници Ледина дошли су у ситуацију да морају да иду у суседна насеља како би остварили нека од својих основних права.

Насеље има велики број старијих лица, махом пензионера, којима није лако да по своја примања одлазе у друге, удаљене поште, поготово када је зима, поледица и велика хладноћа. Не треба посебно истицати да аутобуска стајалишта у Лединама углавном немају надстрешнице, па ово додатно компликује ионако тежак живот људи који живе у овом делу новобеоградске општине.

Власти на свим нивоима су обећавале да ће брзо наћи решење за овај животни проблем, али ни након скоро три месеца оно се и не назире.

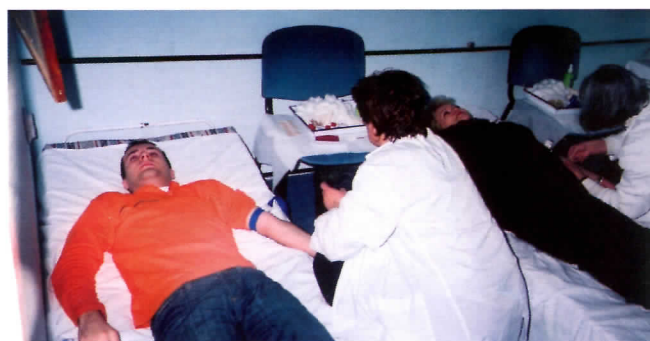
Хуманост на делу

Савет за здравство Општинског одбора Српске радикалне странке Нови Београд је у току прошле и текуће године имао више акција добровољног давања крви, а последња је организована као помоћ за пострадале у железничкој несрећи у Црној Гори, крајем фебруара месеца. Овој акцији одазвало се више десетина давалаца, хуманих људи из Новог Београда.

Савет за екологију, као и други чланови општинског одбора, прикупили су и однели више од једне тоне разне робе и хране за поплављено насеље Јаша Томић.

Спроведена је акција прикупљања новца за Поликлинику КБЦ Земун, од чега су купљена колица за тешке болеснике и учињене мање поправке у згради.

Сваког другог четвртка (од 10 до 12 часова) у просторијама Општинског одбора Српске радикалне странке Нови Београд, у улици др Ивана Рибара 91, сви грађани могу бесплатно преконтролисати крвни притисак и добити стручни савет.

Даваоци крви - први када треба да се помогне

ПОСТАНИТЕ ДЕО НАШЕГ ПОБЕДНИЧКОГ ТИМА!

Општински одбор Српске радикалне странке
Нови Београд
Ул. др Ивана Рибара 91
ТЕЛ. 317.86.86
www.srs.org.yu | www.vojislavseselj.org.yu